

ПСАЛТИКИЙНА ЛИТУРГИЯ

НА

СВ. ИВ. ЗЛАТОУСТЪ

СЪСТАВИЛЪ

ПО СТАРОБЪЛГАРСКИ МОТИВИ И НАПЪВИ

ХР. ШАЛДЕВЪ

СОФИЯ

ПРИДВОРНА ПЕЧАТНИЦА, АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

1920

Прѣдговоръ.

За сществуването на старо-българското църковно пѣние първи възвѣстиха руски музикални автори, които при хармонизиране на църковни пѣснопѣния, посочиха такива съ старо-български напѣви. Рускиятъ пѣкъ пжтешественикъ Барскій, който въ края на XVII и въ началото на XVIII в. посѣтилъ св. Горскитѣ манастири, въ пжтнитѣ си бѣлѣжки отбѣлѣзва, че въ българскитѣ манастири се пѣло българско пѣние, което се отличавало както отъ грѣцкото, така и отъ руското и което е било твърдѣ мелодично. Не ще съмнѣние, че старо-българското църковно пѣние до късно ще да се е запазило и въ нѣкои наши манастири, които до възраждането ни бѣха кълтурни центрове. Мелодиитѣ на „Св. Боже“ гл. ѣ, които г. Манаси п. Тодоровъ излага въ своята „Псалтикийна Литургия“, като „Врацчанско“, по своята конструкция твърдѣ много се отличаватъ отъ грѣцкитѣ и приличатъ на старо-български.

Св. Синодъ, ржководимъ отъ идеята да възстанови старо-българското църковно пѣние и го въведе въ богослужебно употрѣбление, прѣди 20 години изпрати въ Русия г. А. Николовъ, да прѣпише отъ рускитѣ библиотеки и автори всички пѣснопѣния съ старо-български напѣви и му ги прѣдстави въ опрѣдѣленъ срокъ. Като резултатъ отъ това се явиха издадениѣ прѣзь 1905 г. отъ г. А. Николовъ два тома: „Вечерня“ и „Литургия“ старо българско църковно пѣние по старитѣ руски нотни ржкописи отъ XVII и XVIII вв.“ Изданието на г. А. Николовъ е твърдѣ цѣненъ трудъ, тѣй като чрѣзь него се изнася събрано на едно забравеното духовно наслѣдство, оставено намъ отъ нашитѣ прадѣди. Обаче, това издание не може да има практическо приложение въ богослужението ни. Ония мелодии, върху които сж работили руски музикални автори и сж влезли въ състава на г. Николовото, респективно въ Литургията му, издание сж изгладени и звучатъ приятно. На останалитѣ, мелодиитѣ

сж много проточени и една и сжца напѣвка въ дадена мелодия се повтаря, вслѣдствие на което мелодията е монотонна. А като се вземе прѣдвидъ и туй, че ударението на думитѣ и изразитѣ не съответствува на музикалното ударение, то трудътъ на г. Николовъ ще си остане цѣненъ, като сборникъ на суровъ музикаленъ материалъ.

За да може да се приложи въ нашето богослужение старо-българското пѣние заехъ се да съставя Литургия на Св. Ив. Златоустъ по старо-български напѣви и напѣвки, която, хармонирана за хорово пѣние отъ г. Ив. Халачевъ, учителъ по музика въ Кюстендилъ, удобри Св. Синодъ прѣзъ 1916 г. Но понеже тая литургия не можеше да послужи за по-широко разпространение на това пѣние, наредихъ такава съ псалтикийни нотни знаци, като извѣстни на всички наши пѣвци и свещенослужители. Въ Литургията си азъ сгжстихъ текста на пѣснопѣнията и го поставихъ въ хармония съ мелодитѣ. Тукъ тамъ направихъ нѣкои съкращения и отклонения отъ пълния текстъ на старобългарскитѣ напѣви, каквито сж правени и отъ руски музикални автори, съ рискъ да бжда строго критикуванъ. Това направихъ за по-леко-то ѝ усвояване и изпълнение отъ пѣвцитѣ въ унисонъ.

Поради своята леккость и мелодичность, убѣденъ съмъ прѣдварително, че Литургията ми бързо ще бжде усвоена не само отъ пѣвцитѣ, но и отъ богомолцитѣ. А за да се избѣгнатъ особенноститѣ на турско-азиатския вкусъ, който изроди старото византийско пѣние и мина у насъ съ псалтикийното, прѣпоръчвамъ на нашитѣ пѣвци, да избѣгватъ всѣкакви извѣртания на тоноветѣ и изпълняването имъ прѣзъ носъ. Затова и опростотворихъ псалтикийнитѣ нотни знаци, като употребихъ само ония, които сж необходими за изразяване на разнитѣ възходящи и низходящи интервали.

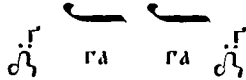
На спроти това намѣрихъ за необходимо да дамъ слѣднитѣ кратки теоретически опжтвания.

1. Възходящи знаци.

— (равнение), — (маление), ∩ (бодения), ∪ (бодение), и / (високий). Отъ самостояното или ком-

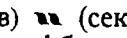
бинирано употребление на тѣзи знакове образувать се слѣднитѣ интервали:

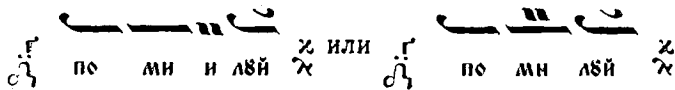
а) (прима) повтаря прѣдстоящия звукъ:

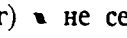

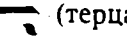

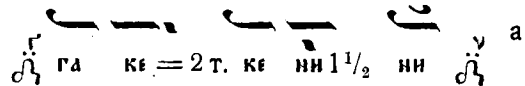
б) (секунда) повишава гласа на една степень — на $1/2$ или 1 тонъ:

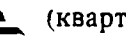

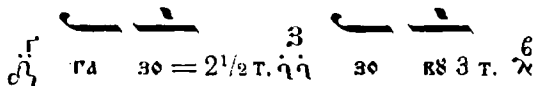
в) (секунда) сжщо повишава на една степень, но се употребява за лестене мѣсто и когато гласа на срѣчката продлжава:

г) не се употребява само, а съ малението: или (терца) и повишава гласа на двѣ степени: = на 2 или $1 1/2$ тонъ:

когато е надъ малението (кварта), повишава на 3 степени = $2 1/2$ или 3 тонн:

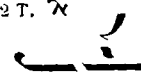
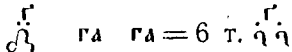

д) не се употребява само, а съ малението, така: (квинта) повишава на 4 степени = $3 1/2$ т.:

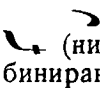
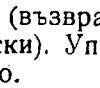
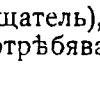
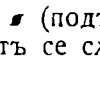
 (секста) повишава на

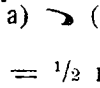

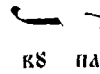

5 степени = 4 или $4 1/2$ тона:

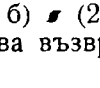
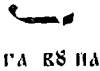
или (септима) повишава на 6 степени = 5 или $5 1/2$

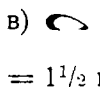

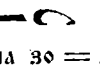

тона: $г\text{а} \text{ в}\text{с} = 5^{1/2}$ т. (октава) пови-
шава на 7 степени: $г\text{а} \text{ га} = 6$ т.

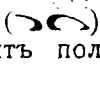
2 Низходящи знаци.

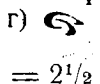

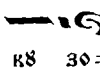

 (възвращател), (подтечение), (легко) и (ниски). Употрѣбватъ се сжщо самостоятно и комбинирано.

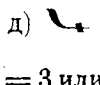

а) (долна секунда) понижава гласа една степенъ = $1/2$ или 1 тонъ: $г\text{а} \text{ в}\text{с} = 1/2$ т. $в\text{с} \text{ па} = 1$ т.

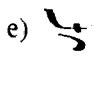
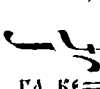

б) (2 долни секунди една слѣдъ друга) е равенъ на два възвращатели и се употрѣбжава за съкращение, когато гласа на сричката продължава: $г\text{а} \text{ в}\text{с} \text{ па} \text{ а}$

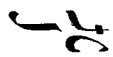
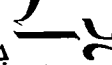
в) (долна терца) понижава гласа на двѣ степени = $1^{1/2}$ или 2 тона: $г\text{а} \text{ па} = 1^{1/2}$ т. $па \text{ зо} = 2$ т.

а когато прѣдъ него се намира възвращателъ () е равенъ на възвращателъ, но и двѣтѣ ноти губятъ половина отъ врѣмето си;

г) (долна кварта) понижава гласа на три степени = $2^{1/2}$ или 3 тона; $г\text{а} \text{ ни} = 2^{1/2}$ т. $в\text{с} \text{ зо} = 3$ т.

д) (долна квинта) понижава гласа на четири степени = 3 или $3^{1/2}$ тона; $г\text{а} \text{ зо} = 3^{1/2}$ т. $зо \text{ в}\text{с} = 3$ т.

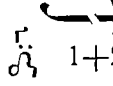

е) (долна секста) понижава гласа на 5 степени = 4 или $4^{1/2}$ т.; $г\text{а} \text{ кѣ} = 4$ т. $в\text{с} \text{ дн} = 4^{1/2}$ т.

ж) (долна септима) понижава гласа на 6 степе-
ни = 5 или $5\frac{1}{2}$ тона; $\overset{\flat}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $\overset{\flat}{\underset{\cdot}{\text{га}}}$ ни = 5 т. $\overset{\Delta}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $\overset{\sharp}{\underset{\cdot}{\text{га}}}$ = $5\frac{1}{2}$ т. $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$

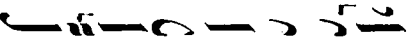
з) (долна октава) понижава гласа на 7 степе-
ни. $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{га}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{га}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$

Врѣме.

Всѣки нотенъ знакъ, както е посоченъ по-горѣ, има едно врѣме, единъ махъ. Подъ махъ се разбира равномѣрното движение на ржката отъ горѣ надолу и пакъ нагорѣ —   Махътъ се дѣли на двѣ полови-
ни: $\downarrow$ I-ва и $\uparrow$ II-ра = $\frac{1}{2}\downarrow$ $\frac{1}{2}$. За удвояване на врѣ-
мето употрѣбява се надъ или подъ нотата знакътъ ло-

мение () или точка ($\cdot$) $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $1+2+1+2+1+2$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$; а за
утрояване, учетворяване и пр. турятъ се 2, 3, 4 и пр.
точки $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$

Когато надъ или подъ нотата се намира знакътъ
ускорение (r), то тя и прѣдстоящата губятъ половина
отъ врѣмето си и двѣтѣ ноти се взиматъ на единъ махъ.

  $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $\frac{1}{2} + \frac{1}{2} + 1 + 1 + 1 + 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + 2$ м. $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$. Ако стои двоеус-
корение (rr), то тритѣ ноти се взиматъ въ единъ махъ:

  $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$ $\frac{1}{3} + \frac{1}{3} + \frac{1}{3} + 1$ $\frac{1}{3} + \frac{1}{3} + \frac{1}{3} + 2$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{г}}}$. Ако стои троеус-
корение (rrr), четиреускорение (rrrr) и пр., то четиртѣ
петѣ и пр. ноти се взиматъ на единъ махъ:

Динамически знаци.

Отъ динамическитѣ псалтикийни знаци употрѣбилъ съмъ само *тежката* ($\searrow$), която акцентира слѣдстоящата нота и постепенно засилва гласа, *избраното* ($\smile$) което акцентира прѣдстоящата нота и бързо ослабва гласа и *гладкото* ($\text{---}\swarrow$), при което тонътъ постепенно се засилва и ослабва, равни на нотнитѣ: $<$, $\vee$, $>$.

Лѣствици (гами).

Мелодиитѣ на старобългарското църковно пѣние сж построени главно върху двѣ гами: мажорна и минорна (дорийска). Мажорната гама се състои отъ: тонъ, тонъ, полутонъ, тонъ, тонъ и полутонъ и за основенъ ѝ служи тонътъ *га* или *ни*; първиятъ е равенъ на камертонния *фа*, а вториятъ на — *до*. Минорната пъкъ гама се състои отъ: тонъ, полутонъ, тонъ, тонъ, полутонъ, тонъ и тонъ и за основенъ тонъ ѝ служи *па*, равенъ на камертонния *ре*.

1. Мажорна гама :

Г		га
г	1/2	
б	1	кѢ
Г	1	па
у	1	ни
з	1/2	зо
ж	1	кѢ
Д	1	ди
Г		га

2 Минорна гама :

п		па
п	1	
н	1	ни
з	1/2	зо
ж	1	кѢ
Д	1	ди
г	1	га
б	1/2	кѢ
п	1	па

За образуване хроматизми въ гамитѣ: повишаване или понижаване на тоноветѣ въ лѣствицата, употрѣбватъ се слѣднитѣ два знака:

- а) $\sharp$ (диезъ) за повишаване съ $1/2$ тонъ и
- б) $\flat$ (бемолъ) за понижаване съ $1/2$ тонъ.

Ключове.

Въ началото на всѣка мелодия за да се знае основния ѝ тонъ, отъ който почва, поставенъ е *ключъ*. Ключове има толкова, колкото степени въ гамата — осемъ:

$\overset{\text{Г}}{\text{Л}}$, $\overset{\text{А}}{\text{Г}}$, $\overset{\text{Х}}{\text{Л}}$, $\overset{\text{З}}{\text{Л}}$, $\overset{\text{У}}{\text{Л}}$, $\overset{\text{П}}{\text{Г}}$, $\overset{\text{Б}}{\text{Л}}$, $\overset{\text{Р}}{\text{Л}}$. Но най-употрѣбителни сж: $\overset{\text{Г}}{\text{Л}}$ за мажорната и $\overset{\text{П}}{\text{Г}}$ за минорната; другитѣ ключове се употрѣбватъ повече въ срѣдата и края на мелодиитѣ и показватъ на кой тонъ свършва изпѣтата нейна часть или края ѝ

При съставяването на литургията си използвавахъ слѣднитѣ пѣввоизточници и посвбия:

1. Прѣписи изъ *Санодальный обиходъ* отъ 1772 г., собственость на Е. Азѣвъ — „Единородный Сыне“, „Достойно есть“ гл. а, „Благообразный Юсифъ“ гл. б, „Тебе одѣхашагося“, и „Приидите ублажимъ Юсифа“ гл. в, „Днесъ адъ“ три стихири на Великосжботната вечерня гл. г, „Днешный день“ слава гл. д, „Славно бо прославися“ припѣвъ на Великосжботната парамия и „Плотію уснувъ“ Ексапосталария.

2. Прѣписи изъ *Стихирарь* отъ XVIII в., намиращъ се въ С. Петербургската придворна пѣвческа капела — „Богъ Господъ“ и „Воскресни тропари“ на 8-тѣ гласа и „Милость мира“ за Св. Василиева литургия.

3. Прѣписи изъ *Стихирарь и Ирмологій* отъ XVIII в., намиращъ се въ С. Петербургската публична библиотека — „Иже херувими“;

4. *Н. Бахметиевъ* „Обиходъ“ отъ 1869 г.—Плотію уснувъ“ и „Достойно и праведно — Тебе поемъ“ на св. Василиева литургия;

5. *В. Металовъ*, проф. по крюковото пѣние въ Московската консерватория — Сѣдални на 8-тѣ гласа;

6. *Г. Львовскій* — „Тебе одѣющатся“;

7. *А. Кастальскій* — „Достойно есть“ гл. а;
8. *Ан. Николовъ* — „Литургия на св. Ив. Златоустъ“ и „Вечерня“. С. П. Бургъ 1905 г;
9. *Н. Компанейскій* — „Литургия св. Иоан. Златау-стаго“, собствено издание на П. Юргенсона, С. П. Бургъ 1905 г.
10. *И. Вознесенскій* — „Болгарскій распѣвъ“, Киевъ 1891 г., въ което съчинение освѣтъ теоретически свѣдения, почитениятъ авторъ дава твърдѣ много примѣри на старобългарски мотиви отъ осемтъ гласа, съ съпоставяне въ разнитѣ имъ редакции при еднакъвъ или различенъ текстъ.

Най-накрай, считамъ за свой мораленъ дългъ да поблагодаря на всички ония, които се отзоваха благоприятно на поканата ми за записване абонати, особено на ученицитѣ отъ Пловдивската духовна семинария и Бачковското свещеническо училище, както и на всички ония лица, които съ писмата си ме насърдчиха. Благодарение на тѣхъ отпечатването на Литургията ми се ускори, та чрѣзъ това ще се разнообрази и обогати нашата бѣдна духовно-музикална литература. Не ще съмнѣние, че въ работата ми, като първа по рода си ще се срѣщнатъ недостатъци за които критиката ще се произнесе. Възможно е, при работата си, да съмъ билъ подъ влиянието на руското и грѣцкото пѣние, но ржководното ми начало е било, като запазя на мотивитѣ старобългарския характеръ, да ги нагодя за практическо приложение при едногласно пѣние, т. е. да сж мелодични и леснодостъпни, та да може църковното пѣние да стане всенародно.

гр. Кюстендилъ, 17 ноемрий 1919 г.

Хр. Шалдевъ.

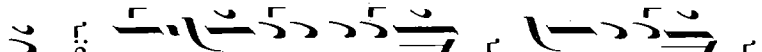
Слѣдъ „Благословено царство“.

И $\frac{1}{2}$ = на камертонния тонъ фа.

$\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ $\overset{\text{г}}{\text{д}}$ **А** а а а ми инъ $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ Гос по ди по ми
 и ай Гос по ди по ми ай ъ Го ос по
 ди по ми ай $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ Те вѣ в гес по о ди $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ И а а
 минь $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$

Интіфунъ а.

$\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ **Ж** **М** о лит ва ми Бо о о го ро ди цы
 [$\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ Спа се спа си ни насъ] $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ (2) **Б** Спа се спа
 $\overset{\text{г}}{\underset{\text{д}}{\text{д}}}$ (3-то).
 си насъ

 Гос по ди по ми лѣи ^Δ Гос по ди по ми

 лѣи Те бѣ бѣ Госпо о ди Я а л минь

Антифони б.

 па си ны Сы не Бо о о жій [возскре

 сый и из мертвыхъ] по о о ю щі ж ти Я а ли

 лѣ і і а (3)

 Ж С ла ва От ца и Сы ы нѣ и сѣа то мѣ

 дѣ ху И ны нѣ и прис но и ко кѣ ки

 вѣ к вѣ Я минь ^{**} Е ди но род ный Сы ы

 ы не и С ло ве Бо жій без смѣр тинъ сый ^λ и и

*) На праздниці:
 Ко сѣа ты ы хъ ди венъ сый ^λ

**) Синадальный обиходъ, 1772 г.
 Н. Компанейскаго, литургія, стр. 14—16.
 А. Николовъ, " " 14—15,
 И. Вознесенскій перелож. изъ обихода, разныхъ разпѣвотъ:
 „Единор. сыне“ № 1.

из во ле вѣи спа се ні ѿ на шего ра ди
коп ло ти ти сѧ ѿ свѧ ты ѿ Бо го ро ди
цы и прие но дѣ кы Ма рі и ѿ не е пре лож
нѡ во че ло вѣ чн вѣи сѧ рас пный сѧ же Хрис
те Бо же ж ѿ мер тѣ ю смѣ рть по пра а вѣи е
динѣ сѧи свѧ ты ѿ Тро и цы спро слѧ клѧ а
е мѣи От цѧ ѿ н свѧ то мѧ Дѧ хѧ ѿ Па Бѣ си

на сѣ

Г ос по ди по ми лѣи ѿ Го спо ди по ми
лѣи Те бѣ ж Гос по о ди а а а ми нѣ

Антифонъ ѿ Блаженны*).

В о цар ствѣ и тво емѣ по мѧ ни на сѣ Гос по

*) А. Николовъ — Литургия стр. 64—66
Н. Компанейскій — Литургия стр. 20—23.

ДѢ
Ди ^Δ_q Бла же є ни ни ці и дѣ хомъ ѿ кѡ тѣхъ

ѣсть царство не бес но є ^Δ_q

^Δ_ρ Б ла же є ны пла чѣ ці и ѿ кѡ ти и єс

тѣ шат сѧ ^Δ_q

^Δ_ρ Б ла же є ны крот ці и ѿ кѡ ті и на слѣ

дѣть зем лю ^Δ_q

^Δ_ρ Б ла же є ны дѣ чѣ ці и жаж дѣ ці и

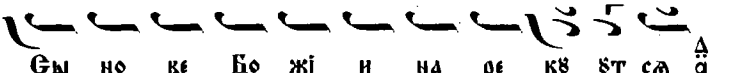
прав ды ѿ кѡ ті и на сы тѣт сѧ ^Δ_q

^Δ_ρ Б ла же є ны ми лос тикы и ѿ кѡ ті и

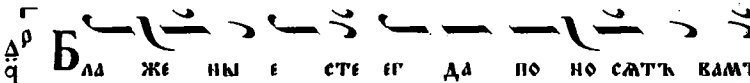

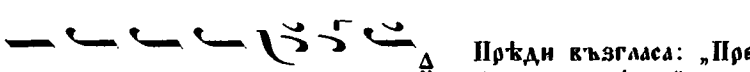
по ми ло ва ни єс с дѣть ^Δ_q

^Δ_ρ Б ла же є ны чис ті и серд цемъ ѿ кѡ ті

и Бо га єс рѣть ^Δ_q

 Б ла же е ны ми рот во ор цы та кв ті и

 бы но ке бо жі и на ре кѣ ст сѣ

 Б ла же е ны из гнан ны прав ды ра ди та

 кв тѣхъ естѣ цар ство не бес но е

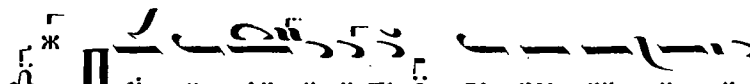
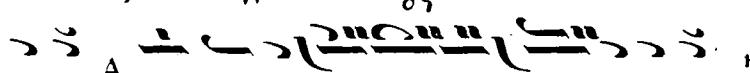

 Б ла же ны е сте ег да по но сѣтъ вѣмъ

 и из же нѣтъ и ре кѣтъ всѣмъкъ волю гла голѣ на вы

 лжѣ ще ме не ра а ди

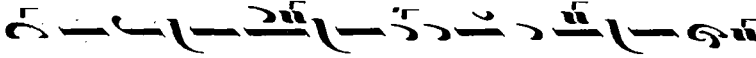

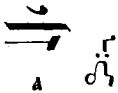
Прѣди възгласа: „Пре
 мудрость прѣсти“.

 Р а дѣй те сѣ и ке се ли те сѣ та кв

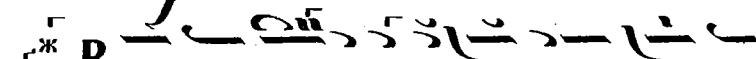

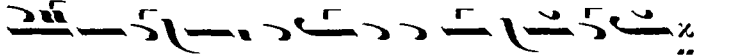
 мзда ка ша мно га на не бе сѣхъ

Слѣдъ малкия входъ. Входни.

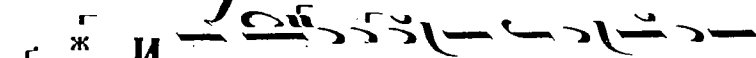

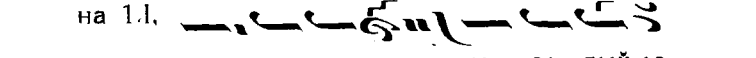

 П рѣ и ди и и те по кло ни и и

 им сѣ и при па де е е смъ ко Христѣ

 Спа си ны **Сы** не Бо о о жій [во скре сый из

 мерткыхъ*) по о о ю ці ж ти ал ли лѣ і і

 а ѿ

На Кръстовдень (14 септемврий)

В оз но си ни те Гос по да Бо га

 на ше го ^а и по кла ний те се под но жі ю

 но гѣ е го га кв ѡ скл то естъ ѿ Спа си ны

Сы не Бо о о жій пло ті ю рас пны ый сѧ

 по о о ю ці ж ти ал ли лѣ і а ѿ

На Рождество Христово (25 декемврий).

И з чре е е ва пре жде де ни цы ро

 *) или во скл ты и хъ дн венъ сый
 на 1.1.
 пло ти ю о об ре за вый сѧ

ди и н нхъ тм ^Δ каатъ см Гос подь и не раз
ка а а м атъ см љ ты і е реи ко вѣ ѣ кн
по чн нѣ Мель хн се де е ко вѣ љ Спа си
ны љ љ не Бо о о жій рож дѣи см отъ Дѣ кы
по о ю щі м ти лл ли лѣ і і а љ

На Богоявление (6 январий).

ж Б ла го сло ве енъ грдый во и мѣ Гос
по о о од не ^Δ Бла го сло ви хомъ ки из до
о мѣ Гос под нѣ Богъ Гос подь и м ви и см
намъ љ Спа си ны љ не Бо о о жій љ [во і
ор да нѣ крес ти кый см]*) по о о ю щі
м ти, лл ли лѣ і м љ

*) На Врѣбница:
воз сѣ дый на жре бѣ.

На Срѣтение Господне (2 февруарий)

Ж С ка за а а Гос подь спа се е е
ні е сво е предъ ѿ зы ы ки отъ кры пра а
ак дѣ сво ю ѿ Спа си ни ѿ не бо о о
жій и же во об ѿ ті нхъ пра вед на го си ме
о на но си выи сѧ по о о ю ці ѿ ти,
па ли лѣ і а ѿ

На Благовѣщение (25 мартъ).

Ж Б ла го вѣс ти и и те день отъ дне спа
се ні е бо га на ше го спа си ни ѿ
не бо о о жій насъ ра ди коп ло ти выи
сѧ по о о ю ці ѿ ти па ли лѣ і а ѿ

На Въскресение Христово.

Ж В ѿцерквахъ бла го сло ви ни те Бо о
га Го о ос по да ѿ ѿ из точ никъ ис ра
а н лекъ хъ спа си ны ѿ не Бо жій кос кре
сый из мертвыхъ по о о ю щі м ти, ал ли
л ѿ і і а. ѿ

На Вознесение Господне.

Ж В зы ны де Богъ кос клик но ке е е
ні е ѿ Гос подь ко гла а се трѣ сь бн кмъ хъ
ѿпа си ни ѿ не Бо о о жій воз не сій
сѣ во сла кѣ по о о ю щі м ти ал ли л ѿ
і і а. ѿ

На Петдесятница.

Ж В о з не си и н сѧ Гос по ди си ло
ю тво е е е ю q ко с по емъ и по
емъ си лы тво ѡ ѡ Спа си ны ѱ тѣ ши те
лю бла гій ѡ по о о ю щі ѡ ти, да ли лѧ
і і а

На Прѣображение Господне.

Ж Г о о ос по ди по си свѣтъ твой и и
ис ти нѧ тво ю q та ма на ста ви ста и вѣ
дос та ма в го рѣ скл тѣ ю тво ю ѡ Спа си ни
Сы не бо о о жій прѣ об ра зи выи сѧ на
го о рѣ по о о о ю щі ѡ ти да ли лѧ
и і а

Слѣдъ входното : тропари и кондакъ.

Гос по ди по ми лси ѿ И минъ ѿ

Трисвятое*).

Гл. ѿ. С ва тый Бо о же ѿ С ва ты крѣ

ѣп ки ѿ С ва тый бе е ез сме е е ерт ный по

ми лси насъ ѿ (3)

С ла ка от ца и сы на и свѣ то мѣ.

дѣ хѣ ѿ

И ны нѣ и прис но и ко кѣ ви кѣ

квѣ а минъ ѿ

С ва тый бе е ез сме е е ерт ный по

ми лси насъ ѿ „Сила“ I-то.

*) А. Николовъ — Литургия, стр. 18—19.
Н. Компанейскій, Литургия стр. 26—28.

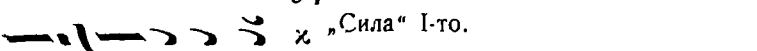
Дрѣго ^ГБ С ^ГБ С
 Гл. ѿ ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С
 вл тый Бо о о же ^ГБ С вл тый
^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С
 мй крѣ к к кп кій ^ГБ С вл тый безсмерт ный по ми
^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С ^ГБ С (3)
 и и лѣи насъ

^ГР С ^ГР С
^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С
 ла ка От цѣ и Си нѣ и ска то мѣ
^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С
 Дѣ хъ ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С
 И ны нѣ и присно и ко кѣ ви кѣ
^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С
 квѣ а минь ^ГР С вл тый безсмерт ный по ми и и
^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С ^ГР С
 „Сила“ I-го.
 лѣи насъ

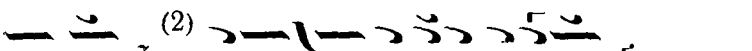
Дрѣго*) ^ГѢ С ^ГѢ С
^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С
 вл тый мы мы мый Бо о же вл
^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С
 ты мы крѣ к к к кп кій, ска ты мый без сме
^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С ^ГѢ С (3)
 рт ный по ми и лѣи насъ

^ГЖ С ^ГЖ С
^ГЖ С ^ГЖ С ^ГЖ С ^ГЖ С ^ГЖ С ^ГЖ С ^ГЖ С
 ла ка От цѣ и Сы нѣ и ска то мѣ

*) Н. Компанейскій — Литургия стр. 28.

 ДѢ С ХЪ И НЪ И ПРІС НО И КО КЪ КЪ

 КИ КЪ КВЪ КЪ А МНІ ѿ СВА ТЫ ЫИ БЕЗ СМЕ РТ НЫИ

 по ми и лѣи насъ ѿ „Сила“ I-го.

На архіерейска служба*)

Гл. ѿ. Ж
 ѿ ос по ди спа си бла го чес ти

 ки м ѿ И ос слы ы ы и ши ны ѿ

Хвала архіерію**)

Гл. ѿ. В
 ѿ а си лі ю пре о сва

 ще нѣи ше мѢ и Бо гѢ про из ве ден но мѢ мит

 ро по ли тѢ СВА Тѣи ши мѢ мит ро по о

 лі и Го фій ски мѢ а ѿ на ше мѢ же от цѢ ѿ

 и вла ды цѢ мно о о га м лѣ кѣ та ѿ

*) При благоеловението съ дву и трикиритъ :

 ѿ на мно о га м лѣ та ѿ

**) По „Богъ Господь“ гл. 7 изъ синодальный обиходъ 1772 г.

Вмѣсто трисвятое.

Слнцы.

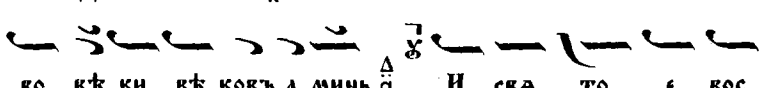
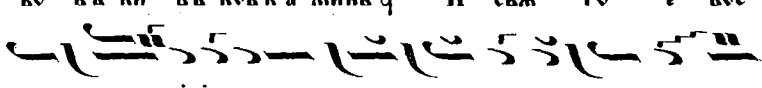
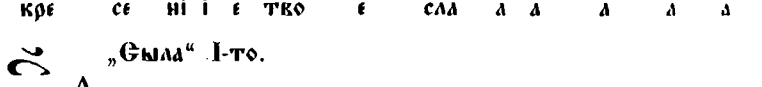

Гл. Ѣ. Е е ли цы ко Хрис та крес ти стѣ
сѣ во Хрис та а ш блѣ кос те сѣ а а л ли
лѣ с і а

Ѹ Р С ла ва От цѣ и Сѣ нѣ и сѣм то мѣ
Дѣ хѣ и ны нѣ и прс но и во кѣ ки кѣ
кѣ вѣ а мнѣ во Хрис та а ш блѣ кос те сѣ а а л ли
лѣ с і а. „Сыла“ I-го.

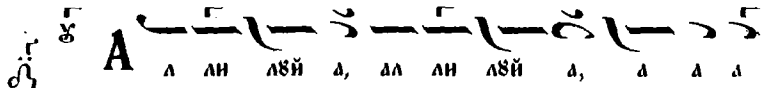
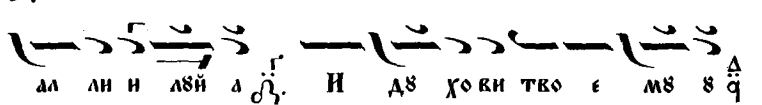
Крестъ.*) Гл. Ѣ. К ре е стѣ тво е мѣ по вла нѣ ем
сѣ вла ды ко и сѣм то е кос кре се ні і е
тво е сла а а а а а вимѣ ^Δ (3)

*) По „Свисоти снишель“ и „Днесъ адъ“, гл. Ѣ. синодальный обиходъ 1772 г.

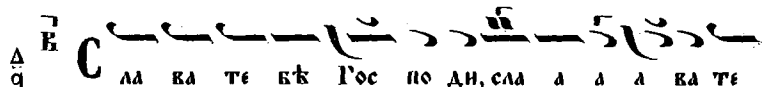

 Б С ла ва От ца и Сы н и нъ и свѣ то

 мѣ дѣ сѣ сѣ хъ ѿ н ны нѣ и при сно и

 ко вѣ ки вѣ ковъ а минь ^Δ ѿ И свѣ то е вос

 кре се ні і е тво е сла да да да да

 „Сыма“ I-то.

 вимъ ^Δ ѿ

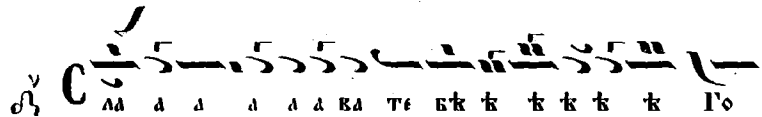
Слѣдъ апостола.

 А л ли лѣи да, да л ли лѣи да, да да да

 да ли и лѣи да ѿ. И дѣ хови тво е мѣ сѣ ^Δ ѿ

Прѣдъ ѿвѣтъ.

 Б С ла ва те бѣ Гос по ди, сла да да да ва те

 бѣ ^Δ ѿ

Слава тебѣ.

 С ла да да да да ва те бѣ бѣ бѣ бѣ Го

о о спо о о о о ди сла а а а а а а

ва а те вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ

Б ос по ди по ми лшй ѿ Го спо ди по ми лшй

Богъба ектеиня.

Б ос по ди по ми лшй, Го спо ди по ми лшй (5) Те вѣ вѣ Го спо ди.

Ектеиня за оглашенитѣ.

Го спо ди по ми лшй Те вѣ вѣ Го спо о ди

Хервѣмска*) Гл. ѳ.

И а а а а минь. И И и и и же Хе е рв вѣ і і

*) По „Да исполняются уста наша“ гл. ѳ.

і мѣ Тай но вѣ ра зб ъ ю ще ѡ вѣ ра зб ъ

ѡ ѡ ѡ ю ще Тай но вѣ ра зб ѡ ѡ ѡ

ю ще И жи ко тво ра а а шей Тро о

о о о и цѣ Три свѣ тѣ ю пѣ тѣ снѣ при

пѣ ва а а а ю ще Три свѣ тѣ ю пѣ снѣ

при пѣ ва а ю ще Есм ко е ны ы ы

нѣ ны нѣ жи те е ей ско е ѿ ло жимъ,

ѿ ло жимъ по пе че е е е е ні е ѿ ѿ

ло жи имъ по пе че е ні е, по пе че ні е

И а а минъ

Ж ѿ кв да ца ра вѣ хъ по ди и нимъ ѿ

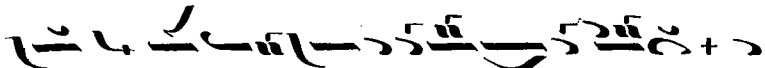
ан геа ски ми не ви и ди мѡ до ри но си ма

чнн ми ѿ ал ли лс с шй а ал ли лс с
шй а ѿ ал ли лс с і а.
Ж Гос по ди по ми и и и шй
Гос по ди по ми и и и шй Гос по ди
по ми и и шй По да а ай Гос по ди
Те бѣ кѣ Гос по ди

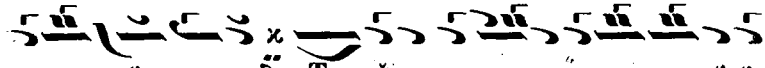
Херѡвимска*) Гл. ѳ.

ѿ Я а а а а а а минь
Н и и и и и же хе рс в і і
і ми Та а а а а а а а а а
а а а а а а а а а ай но о о

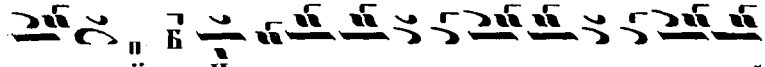
*) По „Тебе Одѣющагося“ — Синодальный обиходъ 1772 г.
А. Николовъ — Литургия, стр. 24—26.
А. Компанейскій — Литургія, стр. 50—52.
Г. Львовскій „Тебе одѣшагося“.

об ра а зъ с с с с с с с с ю ще о

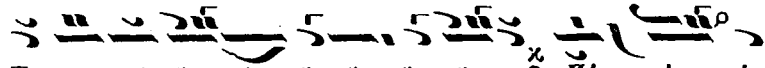
об ра зъ ю ще ъ Та ай но о о о об ра а зъ с

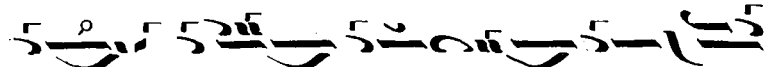
ю ще ъ И и жи и ко о тво о ра а а шей

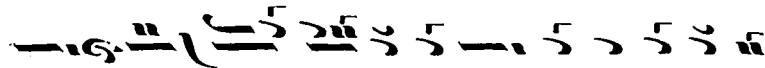
тро о о о о о о о Б о о о о цк к Б

Три скъ тъ с с с с с с с ю ъ Пк к к

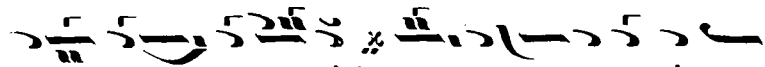
к к к к к к к к к к к к к к

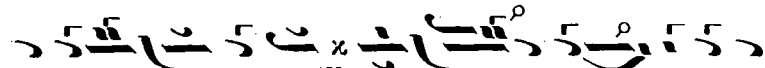
к к к к к съ нь пк съ нь при пк ба а

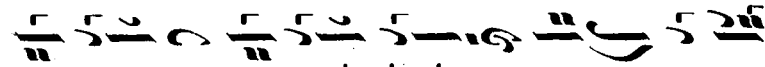
а а а ю ще ъ Вем а а а ко е ны ы

ы ы ы ы ы ы нк ъ ны ы ы ы ы нк жи

тк к к ъ й ско е ъ Вем а а а а а а ко

о о е ны ы ы нк к к жи те е е е

Е Е Е ЕЙ СКО О Е Е О О О О Т ЛО ЖИМЪ Ж

О О О О О О О О Т ЛО О О ЖИМЪ Ю ПО О

О О ПЕ ЧЕ Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е

Е Е Е НИ Е Ж О Т ЛО О О ЖИ НИ НИ

НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ

НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИ НИМЪ ПО О О

ПЕ Е ЧЕ Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е

ПО ПЕ ЧЕ Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е

Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е НИ І І І Е Ж

П Я А А А А А А А А МИ НИ НИ НИ П

П Ж ІВ КВ ДА А ЦА А А РА ВСЮХЪ ПО ДИ

и и мемъ ѿ и а ан гел ски ми не ки

и ди мв ѿ до о ри но си ма чи и и ин

ми ꙗ и ал ли лс с с с с с с і і а ѿ

а лл ли и лш а, и ал ли лс с і а ꙗ

ꙗ о спо ди по ми лш ѿ Го спо ди по ми

и и и лш ꙗ Те бѣ Го о се по ди ꙗ и минь ꙗ

Отца и Сына.

Гл. ѱ.

ѿ Ж О т ца и Сы на и скв а та го дс

ха ѿ Тро и цс є ди но ес цнс с ю и не

раз дѣ к к к к к к вь нс ю. ꙗ

При архіерейска служба вмѣсто „Отца и Сына“ гл. ѱ.

ѿ ѿ В оз люб лю тѣ Го о се по ди и крѣ пос

Псалтик. литургия.

те мо љ а Гос по одь ст вер жде ні е и при

вѣ ж жи ще мо е и из Ѣ ба ви тель мой

Мн лость Мн и и и и ра же ер ткѣ

хва ле ні љ q^{Δ*})

И со дѣ с хомъ тво имъ

И ма ми ко Гос по дѣ, ко Го о о о

о о о ос по дѣ

Д о ос той но и пра а л кед но естѣ

по кла нѣ ти сѧ От цѣ и Сынѣ и свѧ то

мѣ дѣ с хѣ Тро о и цѣ е ди но свѣ нѣи

и не раз дѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ

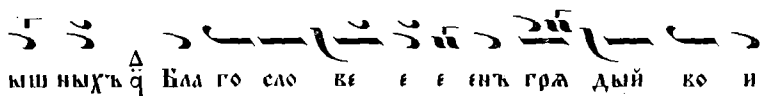
) Н. Бахметіевъ „обиходъ“, стр. 265—269

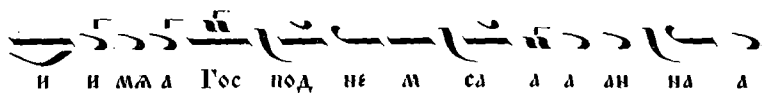

Ж С СВАТЪ, СВАТЪ СВАТЪ Го ос подь са ва вдъ q

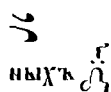
 ис полнь не е бо и и зем лѣ љ ис полнь не е е

 бо и землѣ сла вы тво е ѣ љ в сан на ввы ы

 ыш ныхъ ^Δ q Бла го сло ве е е енъ грд дый ко и

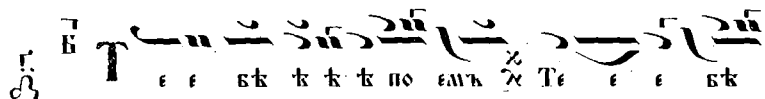
 и и ма л Гос под не м са л а л ан на а

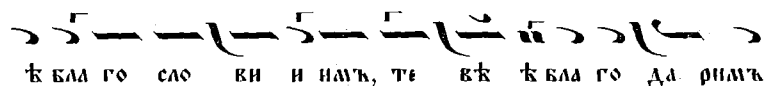
 квы ы ыш ныхъ, в са л а л ан на а квыш

 ныхъ љ

 љ Я а а а а а минь љ Я ми н н н н

 и инь љ

Б Т е е вк к к к по емъ љ Те е е вк

 к бла го сло ви и нѣтъ, те вк к бла го да римъ

Гос по диѣ Ни мо о о лим ти сѧ ѿ Мо лим

ти сѧ Бо же нашъ и мо о лим ти сѧ а Бо

же нашъ

Достойно есть.

Гл. ѱ.

Ж Д о о сто о о ой но есть ѿ а а кв

во ко и и и не ти нѣ бла жи и ти тѧ Бо го

ро ди цѣ прис но бла же е ен нѣ ю и пре не

по роч нѣ ю и Ма а терь Бо о га на ше

е го Чест нѣ к к к к к к к к к кй шѣ

ю хе рѣ вѣмъ и слак нѣнѣй шѣ ю без срак

не е ни а се ра фѣ і імъ ѿ без истѣк

кніаа Бога сло ва рождшю ѿ ес с шс ю

Бо о го ро ди цс тѣ а а ве ли и ча емъ.

Др҃го Гл. ѿ Ж Д ос той но о о естк іа кв во

и и истинс вла жи ти тѣ Бо го ро о ди цс

при сно вла же е ен шс ю и и пре не е по роч

шс ю и Ма тер Бо га на а а ше гв ѿ Че е

е ест нк к кй шс ю с хе рс кі і імъ и

сла а ак нк кй шс с ю бе ез срак не е е е

є ні ѿ се ра фімъ ѿ без ист лк ні ѿ Бо га

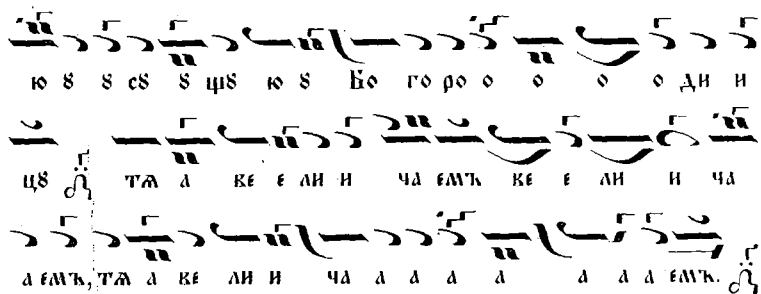
Сло ва ро о жд шс ю ѿ ес с с с с шс

с с ю с с Бо го ро о ди цс тѣ а а ве ли

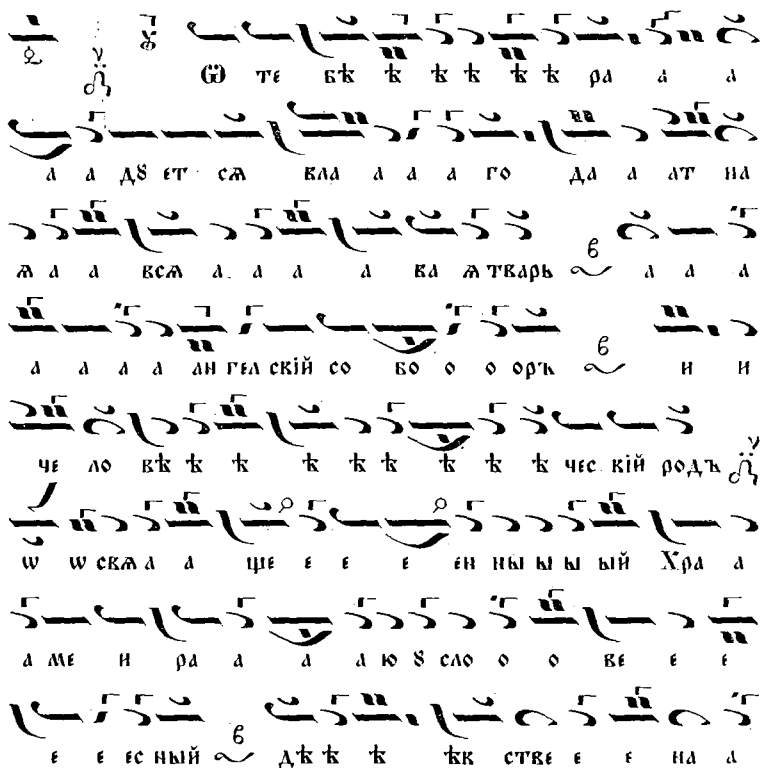
ча а а а а а а а а а а емъ. ѿ

Др҃го*) Ж Д ос то о ойно о е о о о
гл. а. ѿ па а кѡ ѡ ѡ ко ис ти н нѣ с с
ѿ бл а жи и и ти н и н и н и тѣ Бо о
го о о ро ди цѣ, Бо го ро ди цѣ с с при ис но
ѿ бл а же е е е ен нѣ с с ю и и пре
е е не по роч нѣ с с ю с с ин Ма тер Бо о
га на а а ше е е го че ест нѣ ѣ ѣи шс
ю хѣ рѣ вѣ і і і і мѣи и сла а ак нѣ ѣ ѣи
шс с с ю бе ез ера а ак не ні ѡ се
ра фѣ і і і і мѣв без истѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ѣ ні і
і ѡ Бо о га а а Гло ва ро ожд шс с

*) Синодальный обиходъ отъ 1772 год.
А. Николовъ — Литургия, стр. 29—31.

За достойникъ на св. В. Литургия*).

*) А. Николова — Литургия, стр. 37—41.

а ѿ по о о оу ка а а ло 6 И и из не
а а а а а а а же е е Бо огъ во пло ти
сѧ н мла а де е не е ецъ бы ы ы ы ы ы
есть 6 пре е е е ежде е е вѣ вѣ вѣ вѣ вѣ сы
ы ы ыи Бо о о огъ нашъ 6 ло о о о же е
е сна а а а бо о о тво о ѿ прес то о о
олъ со тро о о о о о рн и и и и и 6 и
и чре во тво о е прес тра а а а а а а ан
и вѣ вѣ вѣ е не е е вѣсь со о о о дѣ вѣ вѣ ла 6
w w w те вѣ вѣ ра а а а а а а дѣ ет сѧ
бла а а го да а а ат на ѿ всѧ а а ка ѿ
тва аръ сла а а а а а а ва а те вѣ вѣ
вѣ вѣ вѣ сла а а ва те вѣ 6 y

Ангель копіаше*) гл. ѧ.

п ж
ѧ ан гелъ ко пі ше благо да а ат нѣ
кѣ чнс та ж дѣ ко ра дѣи см н па ки ре
кѣ ра а а дѣи см Тко о ой сынѣ коскре
е се три дне е венѣ ѿ гро о о ба ни н
мер твы ж коз двиг нѣ вѣи лю с с с ді е е
ке е е е е е е се е ли и и и и и и
и и и и те см Б Гкѣ ти см, свѣ ти см но
вѣи і е рс с с са ли и и мѣ сла ка
во Гос под нѣ на те вѣ коз сі ж ли кѣ
дѣ ны ы ынѣ н ве се ли и и са Сі w w
w w w w нѣ ты ы ы и же е чнс та ж кра свѣ

*) По догматика гл. ѧ

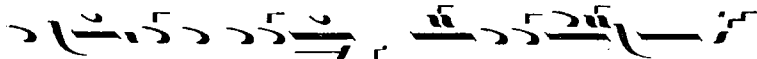
самъ Бо го ро о о о о о о о о о о о
о о о дн це ѿ ѿ в вос та ні и ро жде ства
а а тво е го о о о о о о о

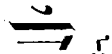
Ангель вопиаше. Гл. ѿ.

Ж А н гел во пи і ш бл а го да а а а
ат нѣи ѿ чис та ѿ дѣ к к к ко о ра а а а
а а а а а а а дѣи сѣ ѿ и па а ак и ре
кѣ ра а а а а а дѣи сѣ ѿ Т кой ѿи нѣ в ос кре
е е е се три дне вѣнѣ отъ гро о о ва ѿ и ме
е е е ер тки ѿ воз двиг нѣ в ѣи ѿ Лю с с с с
д і і е е е ре се ли те сѣ ѿ ж ѿ свѣ ти сѣ скѣ
ти сѣ но о о в ѣи и е рѣ са ли и и и ме
сла ва ко Гос по о о о о днѣ на а а те е е

 Те вѣкѣ Гос по о ди ѿ Я а а а а а

 минь ѿ

Гл. а:
 ѿ Б ѿ еди ин свѣтъ, ѿ ди и инъ

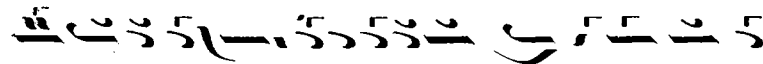

 Господь і и сѣе Хри стосъ во сла всѣ Бо о о

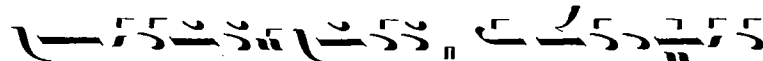

 о ѿ га От ца а минь ѿ

Хвалите*). Гл. а.

 п ѿ Б Х ва ли и и и и и и и те Го

 о о о о о о ос по о да ѿ Хва ли и

 и те Го о о о о о о о о о о о

 о о о о о о ос по да ѿ Хва ли и и и и и

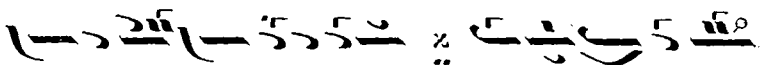

 и и и и и и и и и те ѿ Го о о

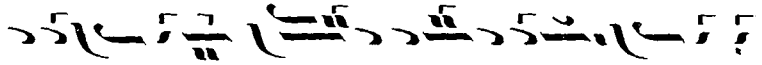
*) На сжщата мелодия се пѣять всички седмични и праздничи причастни при съотвѣтния текстъ.

А. Николовъ, Литургия, стр. 43—46.

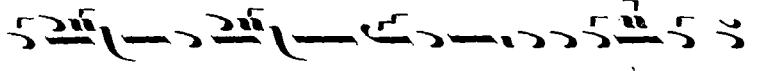
Н. Компанейски, Литургия, 66—73.

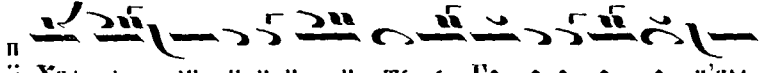

 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

 0 0 0 0 0 СП О ДА ѿ Г'НЕ БЕ Е Е Е

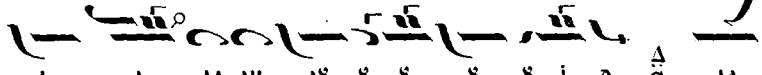

 Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е

 Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е

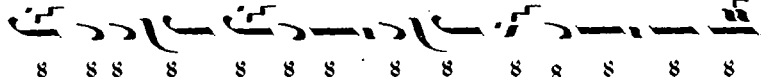

 Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е Е ЕСТЬ С'НЕ Е БЕСЬ.

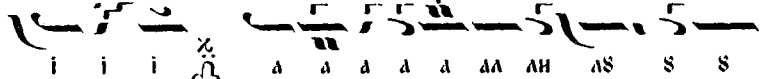

 п
 ѿ Хва а ли ни и те е Го о о о о в'кы

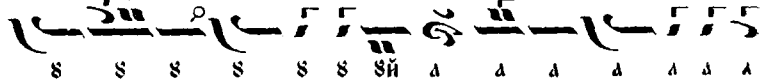

 ы ы ы ы ы ы ы ы ы ы шны хъ ѿ а а

 а а а л ли л с с с с с i ѿ ѿ а л

 ли л с ѿ а, а л ли л с с с с с с с с

 с с с с с с с с с с с с с с с с

 і і і ѿ а а а а а а л ли л с с с

 с с с с с с с ѿ а а а а а а а

а а ал аs s s s s s s s s i

i i а ^Δq

^Δq ж Б ла гое ло венъ гра дый ко и ма Гое по о
од не Ё огъ Гое подь и м ви сь намъ ^Δq

^Δq ж В и дѣ хомъ свѣтъ ис тин ный прі м хомъ
Дs ха не есе на го ѿ w брѣ то хомъ вѣ рс
ис тиннs ю не раз дѣл нѣй тро и цѣ по кла нѣ
емъ ѿ та во нас спас Ё ла а есть ѿ

^у ѿ Я а а а а минъ ѿ

^ж ѿ Р Д а ис пол нѣт сѣ sс та на ша хва ле
ні м тво е го Гое по дн ѡ ѡ та кв да по
емъ сла вс тво ю ж та кв спо до бнѣ е си
насъ при час ти ти сѣ сѣ тымъ тво имъ Бо жет вен

нылкъ, без смерт нымъ и жи вот во ра а цимъ та ай
 на амъ ^Δ ѡ соб лю ди насъ ко тво ей свѣ ты ы
 ни ^Δ ѡ всь день по с ча ти сѧ прав дѣ тво ей [⌘]
 ал ли лѣй а, ал ли лѣй а, а ал ли лѣ с с с

с і а ^Г

Мала ектенія. ^Г Ѡ

о спо ди по ми и ни
 и лѣй, Го спо ди по ми и ни и ни лѣй ^Г

^Г Те вѣ к к к к Го ос по ди ^Г

и а минь [⌘]

^Г Ѡ и ме ни Гос по о о од ни ^Г

^Г Го спо ди по ми и ни и ни лѣй ^Г

^Г А а минь [⌘] ^Г Б с с ди и ма Гос под
 не кла гос ло ве но ѿ ны нѣ и до

[⌘] 2 ^Г Б ^Г 3-то.
 [вѣ к ка [⌘]] вѣ к к к ка ^Г

о сподипо ми лшй Я а минь
С ла ва От ца и Сы нс и свѣ то мс
Дс хс и ны нѣ и прне но и во вѣ ки вѣ
кок а минь ѿ Гос по ди по ми лшй, Гос по ди
по ми лшй, Гос по ди по ми лшй бла а а
а а гос ло ви

Гл. ѓ. ж Я а минь ѿ Мно га ѿ лѣ к к к
тамно га ѿ лѣ к к к к к та мно о га ѿ лѣ
к та ѿ

Архіерію. Гл. ѓ.

В ла ды ы ы кс и свѣ щен но на чал ни ка
на а а ше го Го ос по ди сох ра ни на мно
га ѿ лѣ та ѿ

ЦЪНА 10 ЛЕВА.

